

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ออกมาจากสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชายและคิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย และสายตาของลูกจะกลับมามีอารยธรรม เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมามีสายตาที่มีอารยธรรมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมได้

คำถาม: ลูกควรใช้วิธีใดเพื่อขจัดข้อบกพร่องของลูก?

คำตอบ: เก็บทะเบียนประวัติของบุคลิกภาพของลูกและจดบันทึกจารึกของลูกทุกวัน ด้วยการเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกจะรู้ถึงความอ่อนแอของลูกและจะสามารถขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นออกไปได้อย่างง่ายดาย ด้วยการขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นที่ละน้อย ลูกจะไปถึงสภาพที่ลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดๆ ไม่มีความปรารถนาภายในที่จะร้องขอสิ่งใด

โอมซานติ หนึ่งในคือสติปัญญาของมนุษย์ และอีกหนึ่งคือสติปัญญาของพระเจ้า แล้วก็มีสติปัญญาที่สูงส่ง สติปัญญาของมนุษย์คือสติปัญญาที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ผู้คนมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากร หนึ่งในคือเป็นผู้มีสายตาที่มีอารยธรรมและอีกหนึ่งคือเป็นผู้มีสายตาที่เป็นอาชญากร เหล่าเทพปราศจากกิเลส มีสายตาที่มีอารยธรรม ในขณะที่ผู้คนที่เป็นในยุคเหล็กเป็นผู้ที่มีกิเลสและมีสายตาที่เป็นอาชญากร ความคิดของพวกเขาชั่วร้ายและมีกิเลส มนุษย์ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรอยู่ในกรุงซังของราวัน ทุกคนในอาณาจักรของราวันมีสายตาที่เป็นอาชญากร ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีสายตาที่มีอารยธรรม เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นบาบากำลังเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีสายตาอาชญากรและทำให้ลูกมีสายตาที่มีอารยธรรม มีผู้คนที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรหลายประเภท บ้างก็เป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรครึ่งหนึ่งและบ้างก็เป็นเปอร์เซ็นต์อื่นๆ เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรม ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีความเป็นพี่น้อง (มีสายตาของความเป็นพี่น้อง) เมื่อดวงวิญญาณมองไปที่ดวงวิญญาณ ร่างกายก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป และดังนั้นลูกจะเป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า นาดนเองออกมาจากจิตสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชาย คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย นี่เป็นสิ่งที่ลึกล้ำมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของใครได้ ความหมายของการเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมนั้นไม่สามารถจะเข้าไปในสติปัญญาของใครได้ หากสิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่ออธิบายว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลึมร่างกาย ลูกแต่ละคนต้องละร่างนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฉันทดวงวิญญาณกำลังจะไปหาบาบา ละทิ้งความหึงหวงใส่ทั้งหมดของร่างกายและละทิ้งร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ หากลูกเป็นผู้มีสายตาที่เป็นอาชญากร สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่กีดกันลูกอยู่ภายใน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก แม้ว่าบางคนจะเป็นลูกที่ดีมาก พวกเขาก็ทำผิดพลาดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอนเนื่องจากมายาอยู่ที่นั่น ยังไม่มีใครสามารถที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมได้ ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย และหลังจากนั้นลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรม แล้วก็จะมีความรักกันฉันพี่น้องทางจิตนั้น ที่ใดมีความรักกันฉันพี่น้องทางจิตวิญญาณที่ดีมาก ที่นั่นก็จะไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บาบาได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สมบูรณ์ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมีสิ่งนี้และข้อบกพร่องนั้นในตัวลูก เมื่อลูกเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกก็จะตระหนักถึงข้อบกพร่องของลูก เป็นไปได้ที่ลูกบางคนจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยที่ไม่ได้เก็บรักษาทะเบียนประวัติ อย่างไรก็ตามผู้ที่อ่อนแอควรจะเก็บรักษาทะเบียนประวัติของพวกเขาไว้อย่างแน่นอน มีผู้ที่อ่อนแอมากมาย บางคนไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะเขียนทะเบียนประวัติของตนเองอย่างไร สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่จดจำใครอื่น ฉันทดวงวิญญาณมาโดยไม่มียาร่างกายและเวลานี้ฉันต้องอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ที่ใครบางคนได้รับการบอกว่าอย่าได้แม้แต่จะรับการคำจุนจากไม้เท้าของเขา เพราะเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด ผู้คนมากมายมีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดๆ ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการจดจำก่อนกรวดและการจดจำชีพบาบา ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่จะร้องขอสิ่งใด แน่แน่นอนแต่ละคนต้องทำงานรับใช้อย่างน้อยที่สุดหกชั่วโมง โดยทั่วไปแล้วงานราชการเป็นเวลาแปดชั่วโมง แต่ลูกต้องทำงานรับใช้ของรัฐบาลพื้นดาฟอย่างน้อยห้าถึงชั่วโมงอย่างแน่นอน มนุษย์ที่ชั่วร้ายมีกิเลสไม่สามารถจะจดจำบาบาได้ ในยุคทองก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ค่ายกย่องของเหล่าเทพได้รับการจดจำกันมา นั่นคือ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม, เต็ม 16 องค์ สภาพของลูกๆ ควรจะอยู่เหนือทุกสิ่งอย่าง

สมบูรณ์ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งสกปรก อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่กับร่างกายของลูก ลูกต้องกลายเป็นโยคีให้มากเท่านั้น เมื่อลูกอยู่อย่างเป็นโยคีเช่นนั้นอย่างแท้จริง ลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่น ยิ่งลูกกลับมาสโตะประธานมากขึ้นเรื่อยๆเท่าไร ประทศของความสุขของลูกก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น ลูกมีความสุขมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกจะมีความสุขนั้นในยุคทองเช่นกัน ลูกจะมีความสุขนั้นที่นั่นเช่นกัน แล้วลูกก็จะนำความสุขนั้นไปกับลูก มีคำกล่าวว่า ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานั้นลูกกำลังได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแล้ว และแล้วในยุคทองลูกก็จะได้รับการหลุดพ้น ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกพูดว่าลูกเป็นลูกของพ่อ และดังนั้นลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ ลูกควรที่จะชี้หนทางไปสู่ความสุขแก่ทุกคน หากลูกไม่ให้ความสุข ลูกก็ทำให้เกิดความทุกข์อย่างแน่นอน นี่คือนิยามที่สมบูรณ์แบบที่สุดเมื่อลูกเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตะประธาน ผู้เพียรพยายามก็ตามลำดับกันไป เมื่อลูกๆ ทำงานรับใช้ที่ดีพ่อก็ยกย่องพวกเขา: ลูกคนนี้เป็นโยคีมาก ผู้ที่เป็นลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็จะดำเนินชีวิตที่ปราศจากกิเลส ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ แม้แต่น้อยก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาในเวลาสุดท้าย มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสายตาที่มีอารยธรรม มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรนั้นจะทำบาปอย่างแน่นอน โลกยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ในขณะที่นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เมื่อพวกเขากลายเป็นบราห์มินแล้วเท่านั้นที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้ พวกเขาพูดว่า ความรู้ที่ดีมาก แต่นั่นจะมาเมื่อฉันมีเวลา แล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขาจะไม่มา นั่นเหมือนกับการดูหมิ่นพ่อ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และดังนั้นลูกควรจะทำสิ่งนั้นในที่นี้ หากลูกผิดผ่อนจนถึงวันพรุ่งนี้ มายาก็จะคว้าลูกและโยนลูกลงไปในท่อน้ำทิ้ง เมื่อลูกพูดว่า “พรุ่งนี้ พรุ่งนี้” ความตายก็จะมา ลูกต้องไม่ชักช้าในการทำงานที่เป็นสิริมงคล ความตายเพียงแต่ยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ผู้คนมากมายตายอย่างกระชั้นชิด หากกระเบิดจะตกลงมาในเวลานี้ ผู้คนจำนวนมากก็จะตาย จะมีแผ่นดินไหว แต่ลูกจะไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ล่วงหน้า ตามละครภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน และไม่มีใครสามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น จะมีความเสียหายมากมายเกิดขึ้น แล้วรัฐบาลก็จะเพิ่มค่าโดยสาร ฯลฯ ผู้คนต้องเดินทาง แล้วพวกเขา(รัฐบาล) ก็จะคิดถึงวิธีที่พวกเขาจะสามารถเพิ่มรายได้ของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้จ่ายสำหรับทุกสิ่งได้ พี่พนักผู้รู้ญานาหารก็มีราคาแพงมาก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า ผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ โลกนี้มีสายตาที่เป็นอาชญากร เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีสายตาที่มีอารยธรรม สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้ที่กลับมาสายตาที่มีอารยธรรมมากคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ได้มีสายตาที่มีอารยธรรมและผู้ที่ไม่ได้รับความรู้ก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีสายตาที่เป็นอาชญากร ในยุคทองพวกเขามีสายตาที่มีอารยธรรม พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ เป็นนายแห่งสวรรค์แล้วจงกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมอย่างมากๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ 100% ได้ ลูกต้องอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ทุกคน ในยุคทองไม่มีเรื่องของบาป พวกเขาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด มีสายตาที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ แม้แต่จันทราราศีก็ลดลงไปสององศา พระจันทร์ก็เหลือเพียงเสี้ยวเล็กๆเท่านั้นในเวลาสุดท้าย พระจันทร์ไม่ได้เป็นศูนย์หรือว่างเปล่าโดยสิ้นเชิง(ไม่ได้หายไปโดยสิ้นเชิง) พวกเขาพูดว่า พระจันทร์หายไปแล้ว ไม่สามารถมองเห็นพระจันทร์ได้เพราะเนื่องจากเมฆ พ่อพูดว่า แสงของลูกไม่ได้ดับไปอย่างสมบูรณ์เช่นกัน มีแสงเล็กน้อยหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังรับพลังจากแบตเตอรี่สูงสุด พ่อมาด้วยตนเองและสอนลูกว่าลูกจะมีโยคะกับพ่ออย่างไร เมื่อครูกำลังสอนลูก โยคะของสติปัญญาของลูกก็อยู่กับครูนั้น ลูกจะศึกษาเล่าเรียนตามหนทางที่ครูให้ “เราจะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครูหรือนักกฎหมายเช่นกัน” ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพราดา ในสิ่งนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องก้มศีรษะของลูก ใช้หากใครบางคนทักทายลูกในวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยการพูดว่า “ฮารีโอม” หรือ “ราม ราม” ลูกต้องทำเช่นเดียวกันกลับไป นั่นเป็นเรื่องของการให้ความเคารพ ลูกต้องไม่แสดงความหยิ่งยโสของลูก ลูกรู้ว่าลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อใครบางคนละทิ้งความเลื่อมใสศรัทธาก็มีความปั่นป่วนอย่างมากมาย พวกเขาคิดว่าใครบางคนที่ได้ละทิ้งความเลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความเข้าใจของลูกในสิ่งที่ไม่เชื่อในพระเจ้ากับความเข้าใจของพวกเขาในสิ่งที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกพูดว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อและพวกเขาเป็นลูกกำพร้า เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งและความไม่สงบในทุกบ้าน ความไม่สงบเป็นสิ่งที่บอกของความโกรธเช่นกัน มีความสงบที่ไร้ขีดจำกัดเช่นนั้นที่นั่น ผู้คนพูดว่าพวกเขาได้รับความสงบมากมายจากความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามนั่นเป็นไปเพียงช่วงเวลาชั่วคราว ลูกต้องการความสงบตลอดเวลา เมื่อลูกกลายเป็นเด็กกำพร้าหลังจากที่เป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกก็ไปจากความสงบสู่ความไม่สงบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้รับมรดกของความสุขที่มีขีดจำกัด

จากพ่อที่มีชีวิตจำกัด ในความเป็นจริงแล้วนั้นคือมรดกแห่งความทุกข์ของดาบของต้นหาราคะที่ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์และความทุกข์มากขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ พ่อพูดว่า จดจำนั้น,พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์! สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตายของวงจรโลก หากลูกคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน ทุกคนในสวรรค์มีสายตาที่มีอารยธรรม ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างกล่าวได้ว่ามีสายตาที่เป็นอาชญากร ผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมไม่มีกิเลสในพวกเขา พ่อทำให้ทุกอย่างง่ายมากเมื่อท่านอธิบายแก่ลูก แต่ลูกจดจำไม่ได้มากขนาดนี้ เพราะพวกเขามีสายตาที่เป็นอาชญากร ดังนั้นพวกเขาจึงจดจำโลกที่สกปรกได้เท่านั้น พ่อพูดว่า จงลืมโลกนี้ อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นโยคีเช่นนั้นที่ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูกแม้แต่หน่อย อย่าได้ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งสกปรก ให้สภาพของลูกอยู่เหนือทุกสิ่ง ให้ปรอทของความสุของลูกอยู่ในระดับสูง

2. ความตายอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นอย่าได้รอช้าที่จะทำงานอันเป็นสิริมงคล อย่าได้เลื่อนออกไปจนถึงวันพรุ่งนี้

พร: พร: ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณแทนที่จะมีสำนักของความเจ็บป่วย และมีความสุขในการชำระปัญหากรรมของลูก

เวลานี้ร่างกายของทุกคนเก่าแก่แล้วและแต่ละคนก็มีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือใหญ่โตอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตามหากร่างกายของลูกมีผลกระทบต่อจิตใจ ลูกจะป่วยเป็นสองเท่าและมีจิตสำนึกที่เจ็บป่วย ดังนั้นอย่าปล่อยให้จิตใจของลูกมีความคิดเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและแล้วลูกจึงจะถูกเรียกว่ามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้มีความกลัวกับความเจ็บป่วยใดๆ เพียงแค่รับประทานผลไม้เล็กน้อยในรูปแบบของยาและอาการเจ็บป่วย ชำระปัญหากรรมของลูกด้วยความสุข

คติพจน์: การได้สัมผัสกับทุกคุณธรรมและทุกพลังหมายถึงการเป็นตัวของตัวเองประสบการณ์

***** โอม ซานติ *****